

Stoupá dým z černých komínů,
krematorií našich padlých snů ...
Teď už vím, že je všechno pryč,
stojím sám v poli slunečnic ...
Vítr přinesl výkřik černých vran,
ještě naposled Vám snad zamávám ...
Vystaven božím prokletím,
tunelem světla proletím ...

Příteli dobrý, jak mi chybíš tak...
tak jak Bůh, při mých modlitbách...
Ach moje lásko, jak mi chybíš tak...
jako víra má, při mých modlitbách ...

Prázdný dům, už ho poznávám
s podzimem jsou tu hejna vran ...
V popelu času nezůstane nic,
jen prokletí domu slunečnic ...

Stoupá dým z černých komínů,
krematorií našich padlých snů ...
co jsem znal je už všechno pryč ...
prázdný dům, v poli slunečnic ...

Stoupá dým z černých komínů,
krematorií našich padlých snů ...
Vystaven božím prokletím,
tunelem světla proletím ...